

Kära Mor med penseln drag

Maestoso ♩=60

Jon-Olov Woxlin

Kära, mor, med penseln drag,
Skänk dig frid och välbehag,
Blicka ock till den som månd'
Betrakta alstren med förstånd.
Lik vågens rand mot fästet, ack,
Glimmar duken med dess blanka lack,
Eggar glatt till eufori
Och vidare till legio glädjeskri.
Ty, ymnig är den fantasi,
Som går att skönja däruti;
Uppå ditt staffli.

Kulturens herremän är här,
Läppjar vinet utan besvär.
Bligar sig omkring förtjust
Dricker då än mer burdust,
Vacklar sedan vinligt sta'
Med löften om att konstverk anskaffa.
Intet platt de orden är
Sanningenliga, ma mere.
Men, ymnig är den fantasi,
Som går att skönja däruti;
Uppå ditt staffli!

Förträfflig är din vernissage,
Själv du skiner utav grace.
Uppslutningen ock är stor,
Så, smaka denna välgång, mor!
Gästerna runt dig primma,
Än de dryftar kring din Jaktgudinna
Än om din kameliadam,
Allt vad som åses kan inom ram.
Se, ymnig är den fantasi,
Som går att skönja däruti;
Uppå ditt staffli.

Käre far, han står dig vid,
Tampas med dig i var strid,
Slår vart hinder prompt omkull,
Allt för dig och konstens skull.
Märk, nu uppslås porten, mor;
In traskar en gestalt med nötta skor,
Märker rött en målning. Nog
kunde ock fler till titta göra fog.
Ty ymnig är den fantasi,
Som går att skönja däruti;
Uppå ditt staffli.